

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/244/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221481
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117221481.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobkyne: D. N., J.. X.X.XXXX, G. K. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 170,- Eur a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamieťa.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX z 12.1.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od žalovaného vo vzťahu k výroku II..

IV. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od žalobkyne vo vzťahu k výroku I..

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu 27.9.2017 sa žalobkyňa domáhala, aby súd rozhodol rozsudkom takto:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 170,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,- Eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia sumy 170,- Eur, to všetko do 3 dní odo právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX z 12.1.2009, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania.

V odôvodnení žaloby uviedla, že so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu o úvere č. XXXXXXXX z 12.1.2009 vo výške 200,- Eur, za poplatok 170,- Eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 370,- Eur žalovanému mala zaplatiť v 10-tich splátkach po 37,- Eur. Poplatok z úveru predstavuje 85 % navýšenie. Žalobkyňa žalovanému zaplatila 370,- Eur. K poplatku vo výške 170,- Eur žalobkyňa uviedla, že za takýto poplatok jej žalovaný neposkytol reálne plnenie, ako súčasť formulárovej zmluvy nebol individuálne vyjednaný a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa poukázala na rozhodovaciu prax súdov SR. K spotrebiteľskej zmluve, na ktorú je potrebné aplikovať zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedla, že zmluva neobsahuje náležitosti:

- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/ ZoSÚ),
- konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ),
- ročnú úrokovú sadzbu (§ 4 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ),
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ),
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ),
- priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 78 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok (§ 4 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ).

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a 1), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o úvere č. 8630575, z 12.1.2009 neobsahuje náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. d/, g/, h/, ü, 1/ a k/ ZoSÚ, preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami t.j. 370,- Eur a výškou úveru 200,- Eur, teda vo výške 170,- Eur.

O skutočnosti, že sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, dňa 28.8.2017.

Vo vzťahu k premlčacej dobe žalobkyňa poukázala napr. na rozsudok KS PO sp.zn. 21Co/72/2014, uznesenie NS SR sp.zn. 6M Cdo/9/2012.

2. Žalovaný v písomnom stanovisku uviedol, že žalobkyňa nepreukázala realizáciu úhrady sumy 370,- Eur, nepreukázala naliehavý právny záujem a existenciu predpokladov na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia splnením existencie obohatenia na strane určitého subjektu, ujmu iného subjektu, príčinnú súvislosť a bezdôvodné obohatenie. Voči uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania poukázaním na rozhodnutie KS Trenčín sp.zn. 17Co/372/2015, ktorý oprel rozhodnutie o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru k okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Ďalšou argumentáciou žalovaného je, že žalobkyňa nečerpala úver ako spotrebiteľ, ale pre potreby výkonu povolania.

3. Súd nariadil a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi Zmluvou o úvere z 12.1.2009, č. zmluvy XXXXXXXX, výpisom z klientskej zóny žalovaného z 29.8.2017, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

4. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli Zmluvu o úvere dňa 12.1.2009, č. zmluvy XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver v sume 200,- Eur, ktorý sa dlžník zaviazal uhradiť spolu s poplatkom 170,- Eur, v mesačných splátkach vo výške 37,- Eur, počnúc dňom 20.2.2009, v počte splátok 10. V zmluve je predtlačný text, v zmysle ktorého dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania z možného výberu zamestnania, povolania, podnikania, resp. iný účel. V zmluve sa zároveň neuvádza zamestnávateľ ani povolanie spotrebiteľa.

5. Z výpisu z klientskej zóny žalovaného k zmluve č. XXXXXXXX, výpis datovaný 29.8.2017 vyplýva, stav úveru - uhradená. Úver 200,- Eur, celková dlžná suma 370,- Eur a splatené 370,- Eur, pracovník obchodnej služby L. V., pobočka Prešov.

6. Žalobkyňa sa súdneho pojednávania nezúčastnila, predložila súdu lekárske potvrdenie, podľa ktorého sa menovaná D. N. nemôže zúčastniť na súdnom pojednávaní dňa 13.9.2018 zo „zdravotných dôvodov“.

7. Žalobkyňa predložila súdu prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, podľa ktorého žalobkyňa predložila združeniu dňa 28.8.2017 Zmluvu o úvere a bola informovaná, že podľa názoru združenia je zmluva bezúročná a bez poplatkov, tiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

8. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že nárok sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 16.2.2011, teda po uplynutí subjektívnej doby, ktorá začala plynúť dňa 16.2.2009, kedy žalobkyňa poukázala na účet žalovaného splátku nad rámec sumy istiny.

9. Podľa § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sa na účely tohto zákona s rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>.

(3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

(4) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(5) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>

(6) V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.8) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

(7) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

11. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“)

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1,2,3,5 OZ,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 OZ,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(3) V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ,

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Podľa § 137 písm. c/ C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 12.1.2009 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyňa za účelom povolania, výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti.

19. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy úpravu neprijateľných podmienok spotrebiteľských zmlúv neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri zmluvách o úvere, ktoré síce boli uzatvorené podľa prísl. ustanovení Obchodného zákonníka, avšak majú spotrebiteľský charakter v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, je potrebné vychádzať z ust. § 53 Občianskeho zákonníka upravujúceho analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

20. Súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258//2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Zmluvnými dojednaniami nie je možné vylúčiť pôsobnosť Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu „lex specialis“, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka. Zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným skutočne neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ZoSÚ tak, ako to uvádza žalobkyňa v žalobe, keď neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/ ZoSÚ), konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ), ročnú úrokovú sadzbu (§ 4 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), priemernú hodnotu RPMN na

príslušný spotrebiteľský úver platnú k podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok (§ 4 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Pokiaľ zmluva neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ), čo je aj tento prípad.

21. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že tretina poplatku, ktorý bol zmluvne dohodnutý vo výške 170,- Eur predstavuje 2/3 administratívny poplatok (bod 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Poplatok z predmetného úveru predstavuje 85 % navýšenie. Cena plnenia nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. K príslušnému administratívne poplatku, ktorý bol dlžníčkou zaplatený je potrebné uviesť, že z pohľadu súdu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Takéto plnenie nie je ani v záujme spotrebiteľa ako dlžníka, pretože sa ním nesleduje jeho záujem, ale výlučne záujem poskytovateľa finančných služieb. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok, čo znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXX z 12.1.2009 nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie, a preto je v zmysle generálnej klauzuly v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka takáto podmienka porušením princípu dobrých mravov, a teda neprijateľná. Bolo preto dôvodné žalobe v časti o vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vyhovieť. K námietkam žalovaného týkajúcim sa tvrdení, že zmluvný vzťah strán sporu nie je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko žalobkyňa čerpala úver pre potreby zamestnania súd uvádza, že toto tvrdenie je absolútne neodôvodnené. Uvedené by bolo možné uveriť, ak by sa v zmluve informácia o povolaní žalobkyne uvádzala. V konečnom dôsledku zmluva je koncipovaná práve spôsobom obchádzania zákona, keď ako účel zmluvy je uvedené „zamestnanie, povolenie, podnikanie a iný účel“, pričom iný účel nie je nijako konkretizovaný.

22. Súd sa nestotožňuje ani s námietkou neexistencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení z dôvodu, že naliehavý právny záujem žalobkyne vyplýva priamo zo zákona § 53a Občianskeho zákonníka. Takýmto určením sa napĺňa cieľ Smernice rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnosti výšky dlhu, a preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať. K argumentácii týkajúcej sa tvrdenia žalovaného, že zmluvný vzťah je podriadený režimu Zmluvy o úvere v ust. § 497 Obchodného zákonníka a preto zmluva spĺňa obligatórne náležitosti tak, ako ich toto zákonné ustanovenie vyžaduje súd uvádza, že v čase uzavretia spornej zmluvy platil špeciálny právny predpis, ktorým nepochybne bol zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý nespochybniteľne definoval čo je spotrebiteľským úverom, kto je spotrebiteľ a kto dodávateľ a tiež formu a obligatórne náležitosti Zmluvy o spotrebiteľských úveroch.

23. Ďalším žalobkyňou uplatneným nárokom je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 170,- Eur, čo predstavuje sumu administratívneho poplatku, ktorú si žalobkyňa uplatnila titulom, že žalovaný jej poskytol úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, ktorá zmluva nespĺňala obligatórne náležitosti tak, ako ich vymedzovala ust. § 4 ods. 2 cit. zák., konkrétne v zmluve absentovala adresa na podanie sťažnosti, konečná splatnosť úveru, ročná úroková sadzba, RPMN a priemerná hodnota RPMN (písm. d/, f/, h/, j/, k/), čo podľa ust. § 4 ods. 3 robí takýto poskytnutý úver bezúročným a bez poplatkov aplikujúc zákonnú sankciu. Žalobkyňa sa domnieva, že zo strany žalovaného sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Naopak, žalovaný vzniesol námietku premlčania v premlčacej lehote 2 roky.

24. Keďže žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania, súd ďalej skúmal, či je táto námietka dôvodná.

25. Bolo dôvodné zaoberať sa z dôvodu procesnej ekonomiky vznesenou námietkou premlčania. V zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Z hľadiska plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúce, že oprávnený mal už predtým možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a o jeho výške. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Aj objektívna aj subjektívna premlčacia lehota v danom prípade začala plynúť v deň nasledujúci po úhrade splátok nad istinu, ktoré žiada žalobkyňa vydať, pričom posledná bola uhradená 16.2.2009.

26. „Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby k uplatneniu práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného o vzniku bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, nepostačuje teda, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr.“ (napr. NS ČR 25Cdo/2581/98)

„Je však treba vychádzať z toho, že o bezdôvodnom obohatení sa oprávnený dozvie, ako náhle zistí skutkové okolnosti, z ktorých je možné dôvodiť vznik bezdôvodného obohatenia, a kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia, a o osobe obohateného, pričom nie je rozhodujúce, že už skôr mal možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na ktorých základe si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výške.“ (NS ČR 30Cdo/2758/2006)

27. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia platí kombinovaná premlčacia lehota subjektívna dvojročná a objektívna trojročná. V prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna desaťročná premlčacia lehota. Objektívna premlčacia doba je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb a vždy začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Platí, že subjektívna premlčacia doba sa musí zmestiť do objektívnej premlčacej doby a v danom prípade by subjektívna premlčacia doba uplynula najneskôr 16.2.2011, objektívna premlčacia doba 16.2.2012 počítajúc od úhrady poslednej splátky zaplatenej na istinu (vyplýva to z tvrdenia žalovaného nerozporovaného žalobkyňou). V danom prípade by bola zachovaná len premlčacia doba za predpokladu, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa, musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Úmysel (v zmysle ust. § 15 Tr. zák.) sa rozlišuje priamy alebo nepriamy, pričom o priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad že sa tak stane, bol s týmto uzročený. Takéto úmyselné konanie musí byť posudzované na každom jednotlivom, konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy. Pokiaľ sa žalovanému vyčíta, že ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom mal mať vedomosť o tom akým právnym predpisom je potrebné sa riadiť, mal tento poznať a mal ho dodržiavať, tak v tomto prípade aj žalobca mal poznať zákony (zákonná fikcia - neznalosť práva neospravedlňuje) a mohol vedieť, že úverová zmluva je neúplná a žalovanému má uhradiť len reálne vyplatenú sumu. Súd preto neakceptoval tvrdenie, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedela až v auguste 2017, pretože toto tvrdenie nemá žiaden vplyv na plynutie premlčacej lehoty. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty nezávisí od správania žalobcu ako dotknutej osoby, ani od udelenia plnej moci advokáta, pre plynutie premlčacej doby sú rozhodujúce skutočnosti nezávislé od vôle subjektov. O zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy sa žalobkyňa mohla dozvedieť z platnej právnej úpravy a takto hájiť svoje práva. Súd je toho názoru, že v čase uzavretia zmluvy nemohol žalovaný predpokladať vývoj rozhodovacej činnosti súdov SR vychádzajúce z bohatej legislatívnej

činnosti v záujme ochrany práv spotrebiteľov. V neposlednom rade doposiaľ je táto rozhodovacia činnosť veľmi rozmanitá. Nezriedka si súdne rozhodnutia súdov v rámci Slovenskej republiky a to tak súdov prvej inštancie, ako aj odvolacích súdov vzájomne dokonca odporujú. (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 2Co/9/2012 posudzujúci úmyselné bezdôvodné obohatenie totožného žalovaného z dôvodu, „že ako nebankový subjekt mal dlhodobu v predmete činnosti poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov“ a napr. rozsudok KS Banská Bystrica 14Co/530/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015 obsahujúci zdôvodnenie, z ktorého vychádza aj súd v tomto konaní. „Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípade úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje.“) Súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že nárok je premlčaný uplynutím subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty končiacей vo vzťahu k poslednej uhradenej splátke dňa 16.2.2011 subjektívna a 16.2.2012 objektívna aplikujúc premlčanie podľa Občianskeho zákonníka a žalobu zamietol pre nepreukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

28. K otázke premlčania zaujal stanovisko aj NS SR v rozhodnutí 3Cdo/167/2017, v ktorom uviedol, že sporná otázka dovolateľa nastolená v dovolaní bola dovolacím súdom vyriešená. „Najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 1Cdo/67/2011 pripomenul, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).“ Najvyšší súd tu konštatoval, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vzniku námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel, alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Cdo/67/2011, ktorý uviedol, že: „To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru) ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie.“ K obdobným právnym záverom dospel NS SR tiež v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/121/2009, v ktorom uviedol, že: „Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu, teda nie posúdenie právnej kvalifikácie.“ V čase uzavretia zmluvy platila právna úprava, podľa ktorej sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie vymedzených náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vedomosť o tejto zákonnej úprave sa u žalobkyne predpokladá a nemožno ju nijako vyvrátiť. Pokiaľ malo na strane žalovaného vzniknúť bezdôvodné obohatenie na základe neplatných náležitostí Zmluvy o úvere, toto si mal žalobca uplatniť odo dňa vyplatenia finančných prostriedkov zakladajúcich vznik nároku podľa § 451 OZ. S poukazaním na to, že všetky platby realizované žalobkyňou boli uskutočnené viac ako 2 roky a dokonca viac ako 3 roky pred podaním žaloby je nepochybné, že jej nárok je premlčaný. K úmyslu o bezdôvodnom obohatení sa žiada uviesť toľko, že úmysel na strane žalovaného bol žalobkyňou tvrdený, avšak nie preukázaný. „Na preukázanie úmyslu získať

bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukázaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje.“ (napr. rozsudok KS Banská Bystrica 14Co/130/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015, KS Nitra 25Co/119/2015, KS Nitra 6Co/220/2015) Z uvedeného dôvodu súd žalobe vo vzťahu k výroku č. I nevyhovел, pretože nárok žalobca o vydanie bezdôvodného obohatenia sa v subjektívnej premlčacej lehote premlčal.

29. Podľa čl. 2 ods. 2 C.s.p. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

30. Podľa uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 1 VCdo 1/2018, čl. 2.8 podľa článku 2 Základných princípov CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Právna istota je jeden z princípov právneho štátu. Pri realizácii práva vystupuje do popredia požiadavka, aby orgány pri aplikácii práva postupovali v obdobných situáciách rovnako, aby nedochádzalo k svojvôli pri rozhodovaní.

31. Podľa uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 1 VCdo 1/2018, čl. 2.10 jedným zo základných znakov a predpokladov právneho štátu a zároveň právnej istoty ako jedného z jeho atribútov je také usporiadanie štátu, v ktorom každý, tak osoba fyzická ako aj právnická, môže mať dôveru v právo. Pozoruhodný výklad o vzťahu právnej istoty a dôvery podáva Zippelius. Potrebu dôvery v právo odôvodňuje povahou práva samotného. Matematické výsledky ani prírodovedecké poznatky nevyžadujú dôveru, pretože sú jednoznačné. Pretože právne rozhodnutia takejto jednoznačnosti nikdy dosiahnuť nemôžu, vyžadujú dôveru, ktorá je daná právnou istotou.

32. Na základe uvedeného súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou rozsudku, keď žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za dôvodnú pre premlčanie a žalobe v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok považoval za dôvodné vyhovieť.

33. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu s poukázaním na to, že žalobca bol úspešný v konaní vo vzťahu k výrokovi II. a žalovaný vo vzťahu k výroku I..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v dvoch rovnopisoch do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.